

Елисавета Багряна

Невяста

Вдигни и ти очите си нагоре
и помоли се заедно със мене. –
Така в детинство с майка си говорех
и молахме се двете на колене.

Аз чакам в бялата венчална дреха
да дойдеш ти – сънуван и обичан, –
да бъдеш моя радост и утеха,
с цвета на младостта да те окича,

да се стопя като снежинка в огън
и на кръвта ти огъня да бъда.
О, вижда бог и моята тревога,
и моята любов – и нека съди.

И ето, звън вечерен се пророни,
пътеката пребули снежна мрежа
и ледени цветя, листа и клони
по здрачните стъкла изплете скрежът.

Вземи ме – с мойта обич всеотдайна
и с моя дар безценен и безимен.
И даже ако смърт е в тази тайна,
тогава пак вземи ме – умъртви ме.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11690>]